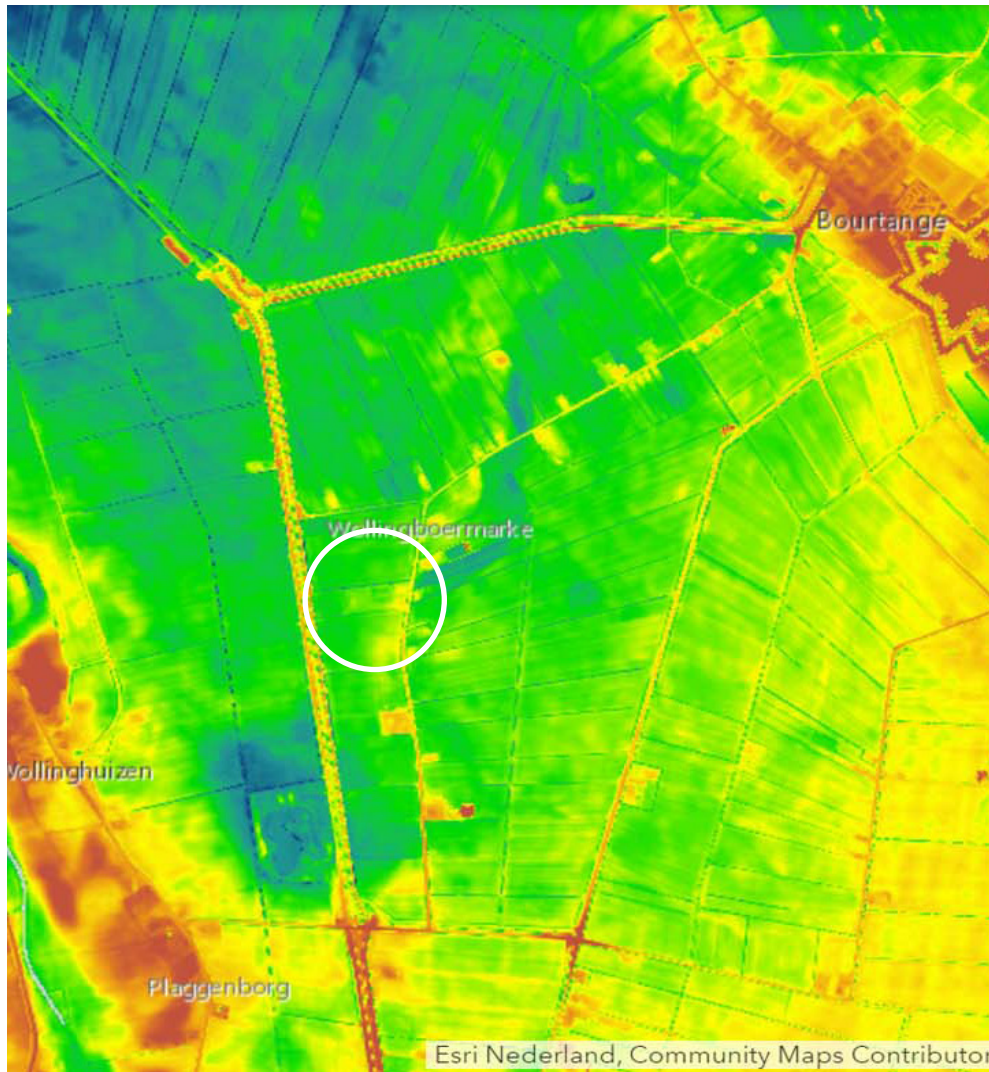

september 2021

Erfinrichting Bourtange

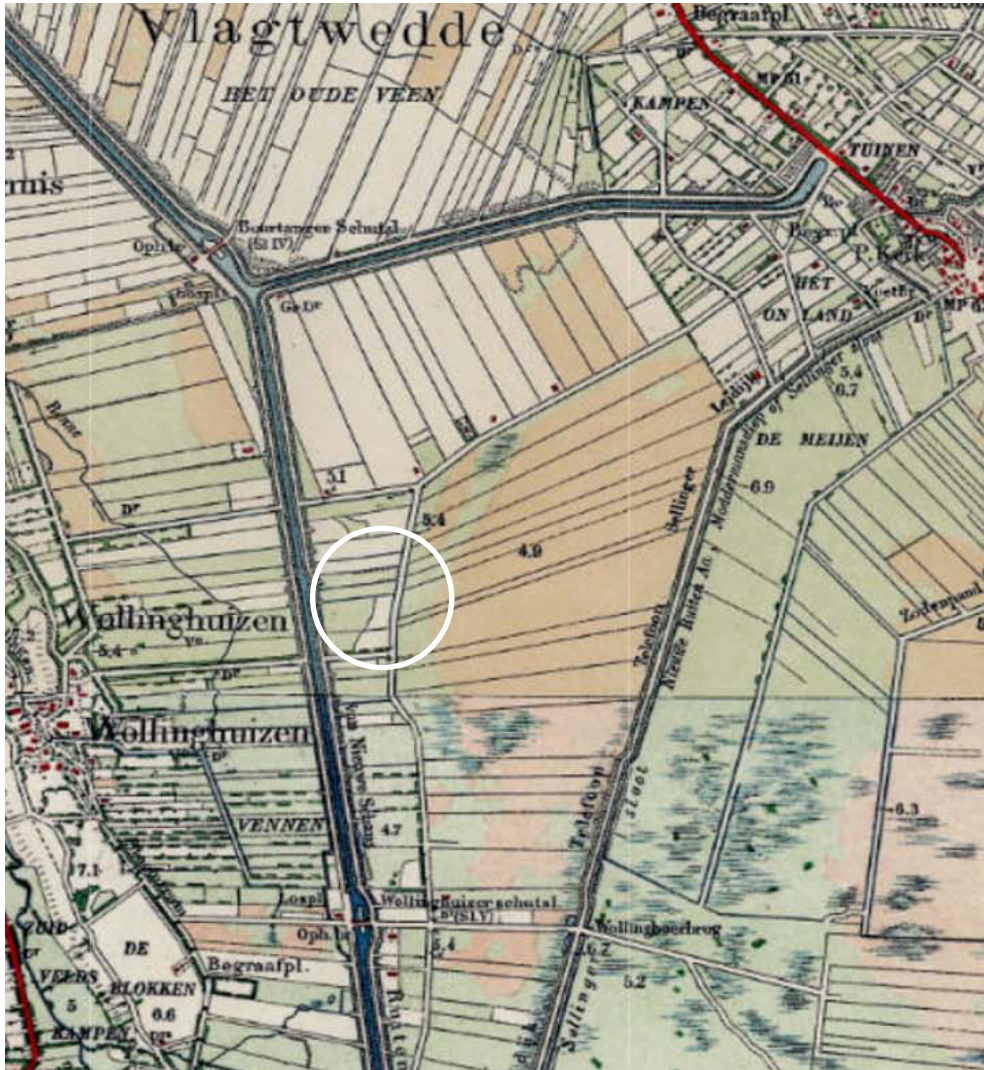
Landschappelijke inpassing van Wollingboerweg 9 in Bourtange

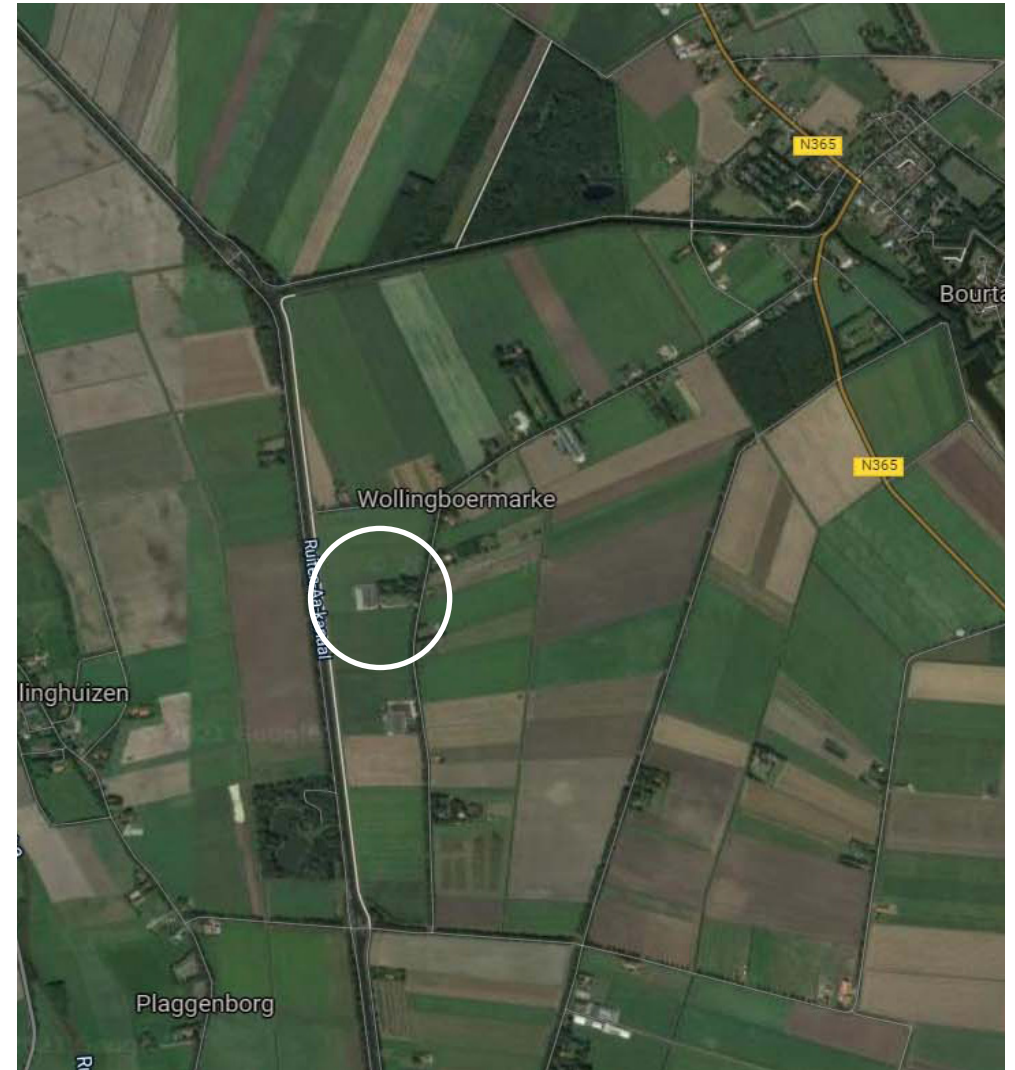
Het erf aan de Wollingboerweg ligt een laaggelegen gebied tussen Bourtange en het esdorpenlandschap rondom de Ruiten-Aa. Het is van oorsprong een nat gebied en pas laat ontgonnen. De erven in dit laaggelegen gebied liggen vaak iets hoger omdat ze opgehoogd zijn in verband met de drooglegging.

Tot 1900 is hier op de kaart nog vooral woeste grond te zien. Het is open ruimte tussen het buurtschap Wollinghuizen en de vesting Bourtange. De Ruiten-Aa en de Sellingersloot geven structuur aan het landschap.

Het landschap wordt ontgonnen in opstreckende verkaveling in verschillende richtingen. Het Ruiten-Aakanaal met een aftakking naar Bourtaange zijn belangrijk voor de ontwatering en voor vervoer. Het gebied wordt verder ontsloten door verschillende veldwegen die van belang zijn voor de bereikbaarheid van de kavels, maar ook voor de ontsluiting van de woningen en boerderijtjes die in het ontgonnen gebied worden gebouwd. De Wollingerboerweg is daar één van.

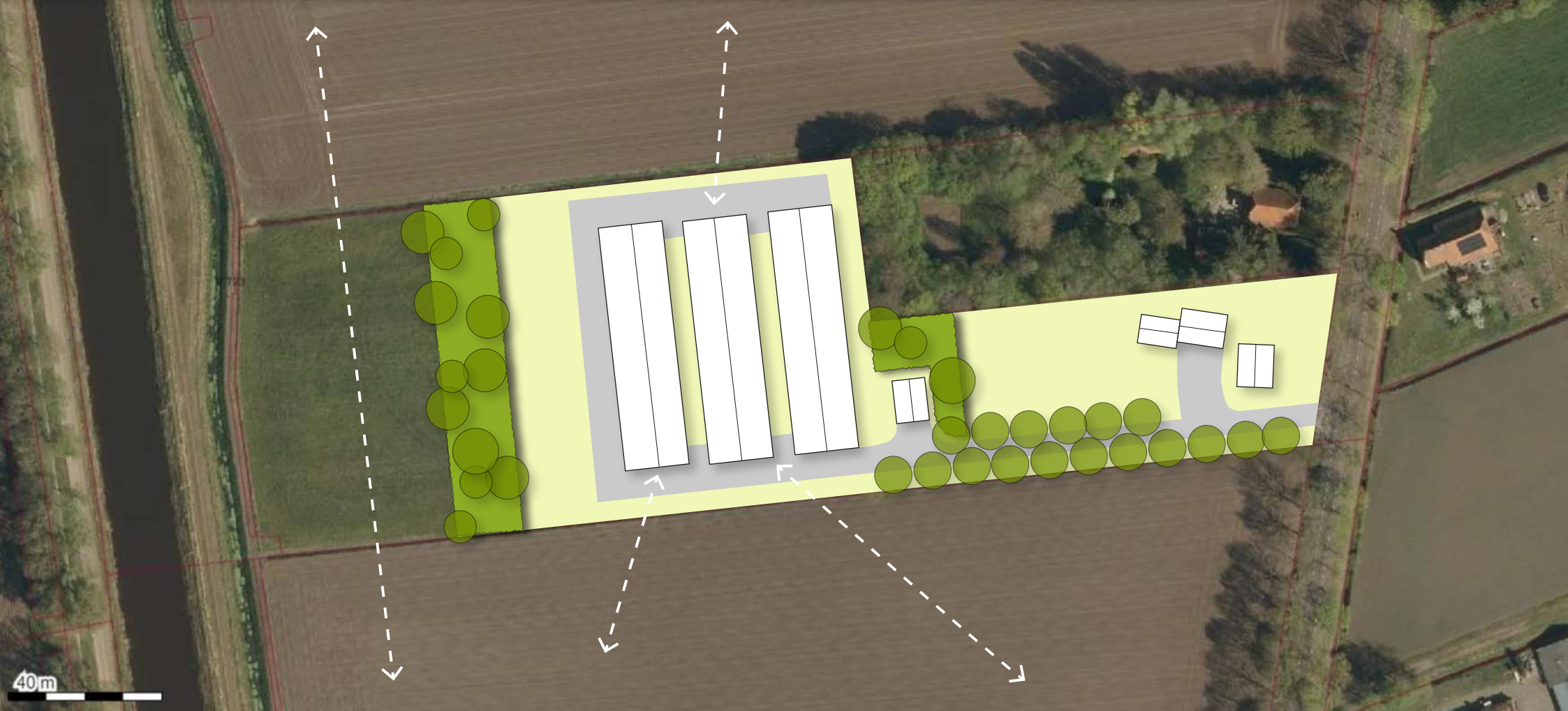

In de loop der tijd zijn de kavels en erven vergroot. Een ruilverkaveling heeft het landschap gestileerd. Wegen en waterlopen zijn rechtgetrokken en kavels zijn samengevoegd. De meeste wegen en het Ruiten-Aakanaal zijn beplant en vormen de landschappelijke ruimtes. De erven liggen als groene eilanden aan deze beplante wegen. Enkele grote erven liggen nog vrij kaal in het landschap en zijn daardoor vrij dominant aanwezig.

Het erf Wollingboerweg 9 is een langgerekte kavel tussen de weg en het Ruiten-Aakanaal. Het is een groot blok, waar aan de noordoosthoek een ander erf in ligt (nr 11). Dit erf wordt geheel omgeven door beplanting.

Het erf zelf heeft vrijwel geen beplanting. Aan de wegzijde is een woonensemble gebouwd, met een woonhuis enkele bijgebouwen en een tuin. Achter op het erf staan de bedrijfsgebouwen, een drietal pluimveestallen en een bijgebouw. De bebouwing staat haaks op de verkavelingsrichting en ligt vrij in het landschap. De bedrijfsgebouwen zijn bereikbaar vanaf het woonerf over een langgerekt pad in de richting van de verkaveling.

Het erf heeft meer landschappelijke aankleding nodig, waarbij het niet nodig is om het rondom te verstoppert. Door op strategische plekken beplanting toe te voegen, blijven de gevels van de stallen zichtbaar en worden de lange zijden van de stallen aan het zicht ontnomen.

Laanbeplanting langs het pad benadrukt de entree en maakt de tussenruimte aangenamer. Een stevige beplantingsstrook direct achter de stallen begrenst het erf op een landschappelijke manier. Het is belangrijk om tussen het erf en het kanaal nog open ruimte te houden. Hierdoor blijft de doorgaande structuur van het kanaal beter zichtbaar. Er ontstaat hierdoor een stukje weide of akker achter het erf. Een beplantingsvlak rondom het bijgebouw vormt een functionele afscherming tussen het verschillende gebruik van het voor- en achtererf.

Voor de laanbeplanting langs het erf kan gedacht worden aan berken, wat aansluit bij de bestaande beplanting. Een andere optie is een mooie laan van lindes. Dit heeft door de bloeiwijze veel waarde voor bijen en andere insecten.

De bosstrook voor- en achter de stallen is een combinatie van inheemse struiken en bomen met bloeiwijzen en bessen, waardoor er een meerwaarde ontstaat voor de biodiversiteit. Op deze plek kun je dan denken aan eiken en berken als boomvormers, met een struikenlaag van lijsterbes, hondsroos, vuilboom en meidoorn.